

[Justitsministeren]

handling af sagen skal være mundtlig. Som jeg også nævnte, har jeg tillid til, at nævnet på baggrund af denne bestemmelse tilrettelægger sagerne behandling på en både hensigtsmæssig og forsvarlig måde.

Udlændingelovens § 53, der nu nævnes af spørgeren, vedrører et helt andet spørgsmål, nemlig Flygtningenævnets sammensætning. Jeg går ud fra – sådan har jeg læst spørgsmålet – at det, som hr. Pelle Voigt navnlig tænker på, er § 53, stk. 3, og jeg kan om denne bestemmelse oplyse, at den vedrører behandlingen af sager i det såkaldte lille nævn. § 53, stk. 3, giver mulighed for at fravige den sædvanlige sammensætning af Flygtningenævnet med 7 medlemmer, således at visse sager kan behandles alene med 3 medlemmer, nemlig af formanden eller en af næstformændene sammen med et af de medlemmer, der er beskikket efter indstilling fra Dansk Flygtningehjælp, og et af de medlemmer, der er udpeget af ministerierne.

§ 53, stk. 3, omtaler ikke spørgsmålet om, hvorvidt sagerne skal behandles mundtligt eller skriftligt. Om det spørgsmål er det i § 56, stk. 1, bestemt, at sager, der behandles i det lille nævn efter § 53, stk. 3, kan behandles skriftligt, i det omfang der er enighed herom.

Men den bestemmelse indebærer, at der er mulighed for at fravige det generelle udgangspunkt, hvorefter udlændingen har ret til mundtligt at forelægge sin sag, således at en sag, der behandles i det lille nævn, i sin helhed kan behandles på skriftligt grundlag. Bestemmelsen berører derimod ikke nævnets adgang til at bestemme, om den øvrige behandling af sagerne, herunder voteringen, skal være mundtlig.

Man kan altså sige, at § 53, stk. 3, ikke har relevans i forbindelse med behandlingen af sagerne vedrørende de statsløse palestinænsere, idet disse sager ikke behandles i det lille nævn.

Pelle Voigt (SF):

Jeg vil gerne spørge ministeren, om ministerens besvarelse skal forstås på den måde, at en skriftlig behandling, i det omfang der er enighed herom, forudsætter, at der er konsensus, altså at alle deltagere, der deltager i processen, er enige i, at beslutningen kan træffes på den måde.

Justitsministeren (Engell):

De nærmere regler fremgår af den forretningsorden, som er udarbejdet af nævnet, og som jeg gerne vil sikre at hr. Pelle Voigt får. Det kunne måske medvirke til, at vi ikke nu i de kommende måneder hver onsdag skal afklare spørgsmål, som vedrører teknikken i Flygtningenævnet og den måde, hvorpå nævnet behandler sagerne.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 179

8) Til *trafikministeren* af:

Henning Gjellerod (S):

»Agter ministeren at foranledige en tilbundsgående undersøgelse af økonomien i de to omdiskuterede linjeføringer for en kommende motorvej mellem Holstebro–Herning og trekantområdet Vejle–Kolding–Fredericia – de såkaldte C- og H-løsninger?«

Skriftlig begrundelse

Amtsborgmester Anton Kristensen, Ringkøbing Amt, har fremført, at økonomien ikke er tilstrækkeligt belyst.

Trafikministeren (Ikast):

Anlægsudgifterne for løsning C, Holstebro–Herning–Vejle, og H-løsningen, Holstebro–Herning–Kolding, er beregnet på samme grundlag og bygger på erfaringerne fra det prisniveau, vi har for anlæg af motorveje og motortrafikveje i Jylland.

Det er Vejdirektoratets vurdering, at der ikke er grundlag for at anvende lavere enhedspriser for H-løsningen end de gennemsnitspriser, som anvendes for de øvrige løsninger, således som det fra nogle sider har været hævdet. Der er således ingen tvivl om, at H-løsningen vil være dyrere end C-løsningen, som Vejdirektoratet anbefaler, også selv om der regnes med en usikkerhed på 15-20 pct. i overslaget over anlægsudgifterne.

Jeg mener derfor ikke, at der er behov for yderligere beregninger. De foretagne beregninger svarer helt i omfang og detaljering til det grundlag, vi normalt træffer ved sådanne afgørelser.

Hvis Trafikudvalget i forbindelse med sin behandling af sagen finder behov for at uddy-